

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szöllősi József ügyvéd által képviselt felperesnek, a Tunyoginé dr. Gálik Ágnes ügyvéd által képviselt I. rendű, a dr. Szöllősi József ügyvéd által képviselt II. rendű és III. rendű alperes ellen számlatartozás megfizetése iránt indított perében a Nógrád Megyei Bíróság 2011. április 27-én kelt 11.G.21.040/2010/31. számú ítélete ellen a felperes és a II. és III. rendű alperes által 36. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 80.000 (nyolcvanezer) forint másodfokú perköltséget;

kötelezi a II. és III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az I. rendű alperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az építési vállalkozó felperes mint vevő és az I. rendű alperes mint eladó 2003. augusztus 25-i keltezéssel adásvételi szerződést írtak alá, amelyben úgy állapodtak meg, hogy az alperes szabad árukészlete terhére folyamatosan építési anyagot ad el a felperesnek halasztott fizetés ellenében, a mindenkorí árjegyzék vagy külön ármegállapodás szerinti vételáron. A 2. pont szerint a felperes a vételárat az áru átvételétől számított 15 napos fizetési határidővel tartozott megfizetni 20 % mértékű késedelmi kamatfizetési kötelezettség terhével. A szerződés alapján a felperest terhelő tartozások megfizetéséért a II. és a III. rendű alperesek készfizető kezességet vállaltak. A szerződés alapján az I. rendű alperes összesen 9.253.960 forint értékű árut bocsátott a felperes rendelkezésére.

2004. április 30-i keltezéssel a felperes mint kivitelező és az I. rendű alperes mint megbízó kivitelezési szerződést írtak alá, amely szerint a szerződés aláírását követően a felperes építőipari kivitelezési munkákat végez az I. rendű alperes telephelyén a rendelkezésére bocsátott tervek és az I. rendű alperes rendelkezései alapján, a kölcsönösen megállapodott megbízási díj ellenében, a díjazást az aktuális mellékletek tartalmazzák; a szerződés visszavonásig érvényes, amit írásban bármelyik fél kezdeményezhet; a megállapodásban nem szabályozott kérdésekben a Ptk. rendelkezései az irányadók.

A felperes és az I. rendű alperes 2004. december 28-i keltezésű megállapodásukban azt rögzítették, hogy a 2004. április 30-án megkötött kivitelezési szerződés alapján a felperes kivitelezési munkát végez az I. rendű alperes részére, a felperest illető vállalkozói díj 9.755.625 forint; megállapodtak abban, hogy a felperes részére ezen összeg 40 %-a kerül ténylegesen kifizetésre, a vállalkozói díj 60 %-át az I. rendű alperes beszámítja a felperessel szembeni követelésébe; rögzítették azt is, hogy az I. rendű alperes a vállalkozói díjból 3.270.000 forintot fizetett ki, így még 632.250 forintot tartozik fizetni, aminek az a feltétele, hogy a felperes a teljes vállalkozói díjról szabályszerű számlát állítson ki az I. rendű alperes felé.

A felperes 2006. május 9-én előterjesztett, 2007. január 4-én módosított keresetében az I. rendű alperest a Ptk. 389. §-a és 397. § (2) bekezdése alapján vállalkozói díj címén 8.493.306 forint és 2005. december 9-től a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni, azt állítva, hogy a 2004. december 28-i megállapodás szerinti elszámolást követően további kivitelezési munkákat végzett az I. rendű alperesnek 2005 decemberéig, e munkák ellenértékeként az I. rendű alperes még 8.493.306 vállalkozói díjat tartozik megfizetni kamataival együtt a mellékelt részletes elszámolásban foglaltak szerint; az I. rendű alperes késedelmi kamatfizetési kötelezettsége attól függetlenül fennáll, hogy a követelt összegre a felperes nem állított ki számlát, mert a számla kiállítására azért nem került sor, mivel az I. rendű alperes nem volt hajlandó kifizetni a tartozását, az I. rendű alperes vállalkozói díj fizetési kötelezettsége egyébként is a teljesítéskor a számla kiállításától függetlenül esedékessé vált.

Az I. rendű alperes a 2004. május 25-én fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel indult, ellentmondás folytán perré alakult eljárásban előterjesztett keresetében a felperest, továbbá a II., III. és a IV. rendű alpereseket 9.253.960 forint és 2004. december 22-től a kifizetésig évi 20 % késedelmi kamat egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni arra hivatkozással, hogy a felperes nem tett eleget az adásvételi szerződés alapján fennálló vételárfizetési kötelezettségének, a II. és a III. rendű alperesek kezességvállalási nyilatkozatuk, a IV. rendű alperes pedig a felperes és az I. rendű alperes közötti engedményezési szerződés alapján a felperessel egyetemlegesen felel a tartozás megfizetéséért.

Az elsőfokú bíróság a pereket egyesítette.

Az I. rendű alperes a felperes keresetének elutasítását kérte; állítva hogy, a felperessel szemben fennálló vállalkozói díj fizetési kötelezettségének a felperes által kiállított készpénzfizetési számlák alapján maradéktalanul eleget tett, az építőanyag adásvételi szerződésből eredően a felperest terheli vele szemben fizetési kötelezettség. Az I. rendű alperes a per 2007. május 30-i tárgyalásán elismerte, hogy a felperesnek van követelése vele szemben, azonban erről a teljesítményről a felperes felhívás ellenére sem állított ki számlát, a per során pedig követeléseösszecsúszására nézve ellentmondó nyilatkozatokat tett.

A felperes vitatta az I. rendű alperesi kereset - viszontkereset - megalapozottságát, annak elutasítását kérte; előbb a 2004. február 17-én kelt árbevétel engedményezési szerződésre hivatkozva, majd a per során védekezését akként módosította, hogy az I. rendű alperessel építési munka végzésére kötött szerződést azzal, hogy a vállalkozói díjból az I. rendű alperessel szembeni tartozását is törleszti. Az I. rendű alperes vételár követelése a 2004. december 28-án kelt megállapodásban foglaltak szerinti elszámolással rendezésre került, az I. rendű alperesi kereset megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság által kirendelt ... igazságügyi ingatlanforgalmi, építész szakértő véleménye szerint a 2004. április 30-án kelt szerződés alapján a felperes 2004. április 1. és 2005. december 9. között bruttó 21.422.718 forint értékű munkát végzett az I. rendű alperes részére.

Az elsőfokú bíróság 2010. március 11-én meghozott 11.G.20.210/2007/57. számú ítéletével az I. rendű alperest a felperes részére 820.331 forint megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította; az I. rendű alperes viszontkeresete alapján a felperest, továbbá a II. és III. rendű alperest az I. rendű alperes részére 2010. május 10. napjáig számolva 2.207.580 forint késedelmi kamat egyetemleges megfizetésére kötelezte, egyebekben rendelkezett a per költségeire nézve.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2010. szeptember 7-én kelt 10.Gf.40.223/2010/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül

helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, mert az elsőfokú bíróság az eljárás lényeges szabályainak megsértésével hozott ítéletet, az ügy érdemére nézve pedig figyelmen kívül hagyta a 2004. december 28-i megállapodásban foglaltakat, a felperes és az I. rendű alperes közötti elszámolást a szükséges mértékben nem tárta fel, ezért az eljárás megismétlése szükséges, indokolt esetben igazságügyi könyvszakértő bevonásával.

A megismételt eljárásban a felperes keresetét felemelve az I. rendű alperest 8.518.542 forint és 2005. december 9-től a kifizetésig évi 20 % késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni; az alapeljárásban kirendelt igazságügyi építész szakértő és a megismételt eljárásban kirendelt igazságügyi könyvszakértő szakértői véleményében foglaltakkal szemben azt állítva, hogy 23.101.821 forint értékű kivitelezési munkát végzett az I. rendű alperesnek, amiből 15.086.828 forint került kiszámlázásra és kifizetésre, így az 503.546 forint összegben visszaruzott raklap, zsálukő, béléstest értékének levonása után az I. rendű alperes még 8.518.542 forintot tartozik megfizetni. Az igazságügyi könyvszakértői véleményben foglaltakat a felperes azért vitatta, mert álláspontja szerint az igazságügyi könyvszakértő tévesen vette figyelembe az I. rendű alperes által kifizetett vállalkozói díj összegének meghatározásakor azokat az összegeket, amelyekre nézve csak az I. rendű alperes által kiállított kiadási pénztárbizonylatok álltak rendelkezésre, de a felperes részéről nem kerültek leszámlázásra és az I. rendű alperesnél kiadásként, illetve a felperesnél bevételként nem is könyvelték le.

Az I. rendű alperes a viszontkeresettel érvényesített követelésére tekintettel a felperes keresetének elutasítását kérte.

A megismételt eljárásban az I. rendű alperes a IV. rendű alperessel szemben nem tartotta fenn keresetét és figyelemmel arra, hogy a IV. rendű alperest törölték a cégjegyzékből, ebben a részében a per megszüntetését kérte.

Az I. rendű alperes a felperessel szembeni viszontkeresetét és a II., III. rendű alperesekkel szembeni keresetét az igazságügyi könyvszakértői véleményben foglaltakra tekintettel 1.438.175 forintra, és 2005. október 27-től a kifizetésig járó évi 20 % késedelmi kamatára szállította le azzal az indokolással, hogy a 2003. augusztus 27-én kelt adásvételi szerződés alapján a részteljesítéseket a Ptk. 293. §-ában foglaltak szerint elsődlegesen a késedelmi kamatra elszámolva felperesnek még 2.302.603 forint tartozása áll fenn, amelyből levonva a felperesnek vállalkozói díj címén járó 864.428 forintot, a felperes 1.438.175 forintot és az utolsó részteljesítést követő naptól a szerződésben meghatározott mértékű késedelmi kamatot tartozik megfizetni.

A felperes továbbra is vitatta a viszontkereset megalapozottságát, azt hangsúlyozva, hogy a 2004. december 28-i megállapodásban rögzített elszámolás szerint az I. rendű alperesnek nincs követelése, ugyanakkor 630.250 forint tartozása

áll fenn, ezért utóbb a 20 % késedelmi kamatkövetelésre tekintettel az I. rendű alperes már nem léphet fel igényel.

Az elsőfokú bíróság által kirendelt ... igazságügyi könyvszakértő az alapeljárásban készült igazságügyi műszaki szakértői vélemény, a felek által rendelkezésére bocsátott további dokumentumok, a per egyéb iratai, köztük a kivitelezési megállapodással összefüggésben a felperes által kiállított készpénzfizetési számlák, az I. rendű alperes által kiállított, az összeg átvevőjeként a felperes által aláírt kiadási pénztárbizonylatok alapján azt állapította meg, hogy a 21.422.718 forint értékben elvégzett felperesi kivitelezési munkák után az I. rendű alperes a felperes készpénzfizetési számlái alapján 15.086.825 forintot fizetett ki, a fennmaradó 6.335.893 forintot a felperes nem számlázta le. Az I. rendű alperes fennmaradó tartozását csökkenteni kell a felperes részére elismerten visszaszállított összesen 501.465 forint értékű építőanyag és állványzat összegével, továbbá azzal a 4.970.000 forinttal, amit a felperes a kifizetési pénztárbizonylatok szerint elismerten átvett az I. rendű alperestől, ehhez hozzászámítandó a 2004. december 28-i megállapodásban az I. rendű alperes által kifizetetlen tartozásként elismert 632.250 forint, így az I. rendű alperes tartozása a felperessel szemben összesen 1.496.678 forint. A kivitelezési szerződés elszámolásával összefüggésben a szakvélemény azt is rögzíti, hogy a kiadási pénztárbizonylatokkal átvett összegeket a felperes nem könyvelte le, és a kiadási pénztárbizonylatokkal igazolt kifizetések az I. rendű alperesnél sem lettek lekönyvelve.

A felperes és az I. rendű alperes közötti adásvételi szerződésből eredő felperesi fizetési kötelezettség teljesítésére nézve a szakvélemény rögzíti, az I. rendű alperes az értékesített áruk összesen 9.253.960 forint ellenértékéből 2003. december 12. és 2004. március 5. között összesen 12 számlát állított ki, a felperes 2003. december 23-ától 2005. október 26-ig több részletben mindösszesen 9.356.921 forintot fizetett ki. A felperesi részteljesítések Ptk. 293. §-a szerinti elszámolásával az utolsó részletfizetést követően a felperes adásvételi szerződés alapján fennálló tőketartozása 2.302.663 forint összegben állapítható meg.

Az I. rendű alperes elfogadta az igazságügyi könyvszakértő véleményét, a felperes vitatta annak megalapozottságát, szükségesnek tartotta a felek könyvelési anyagának könyvszakértői vizsgálatát, ugyanakkor úgy nyilatkozott, a költségek előlegezését nem vállalja, álláspontja szerint az az I. rendű alperes kötelezettsége.

Az elsőfokú bíróság a IV. rendű alperessel szemben a pert megszüntette.

Az elsőfokú bíróság 2011. április 27-én kelt 11.G.21.040/2010/31. számú ítéletével a felperest, továbbá a II. és a III. rendű alpereseket az I. rendű alperes részére 805.925 forint és ezen összeg után 2005. október 27-től a kifizetésig évi 20 % kamat egyetemleges megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a felperes keresetét és az I. rendű alperes keresetét elutasította, a felperest az állam javára 421.311 forint le nem rótt kereseti és 460.440 forint le nem rótt fellebbezési illeték, továbbá 718.614 forint előlegezett szakértői munkadíj, valamint az I. rendű alperesnek 527.306 forint

perköltség megfizetésére kötelezte azzal, hogy ebből 200.000 forint az ügyvédi munkadíj, egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Az elsőfokú bíróság a perben kirendelt igazságügyi műszaki szakértő és igazságügyi könyvszakértő aggálytalan szakértői véleményét ítélkezése alapjául elfogadva tényként állapította meg, hogy a felperesnek a kivitelezési munkákból eredően az I. rendű alperessel szemben 1.496.678 forint követelése áll fenn, ugyanakkor az adásvételi szerződés alapján teljesített felperesi részteljesítések Ptk. 293. §-ának megfelelően elsősorban a szerződésben kikötött késedelmi kamatra történt elszámolására tekintettel a felperest az I. rendű alperessel szemben 2.302.603 forint fizetési kötelezettség terheli. A felek egymással szemben fennálló követeléseinek összeszámításával a felperes terhére 805.925 forint fizetési kötelezettség állapítható meg az I. rendű alperessel szemben, ami után az utolsó részteljesítést követő naptól az adásvételi szerződésben kikötött késedelmi kamatot is tartozik megfizetni a készfizető kezés II. és III. rendű alperessel egyetemlegesen.

Az indokolás szerint az elsőfokú bíróság a felperes kamatkövetelését megalapozatlannak találta, mert a felek között nem volt kikötve kamat, másrészt a felperes az elvégzett munkák után folyamatosan részesült részfizetésekben, számlát nem állított ki, ugyanakkor kamatkövetelés csak a számla esedékessége után állapítható meg, arra figyelemmel pedig, hogy a felek nem számoltak el egymással, az I. rendű alperes nem eshetett késedelembé a fizetéssel. A további könyvszakértői bizonyítás elrendelésére irányuló felperesi indítvány elutasítását az elsőfokú bíróság azzal indokolta, hogy a felperes nem vállalta az ehhez szükséges költségek előlegezését, másrészt a perben annak volt jelentősége, hogy a felperes milyen összegeket vett át az elvégzett munkák után, aminek megállapításához az indítványozott további bizonyításra nem volt szükség.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. §-a alapján a pernyertesség-pervesztesség arányára figyelemmel rendelkezett az elsőfokú bíróság.

Az ítélettel szemben a felperes, valamint a II. és a III. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, az I. rendű alperes kereset szerinti marasztalását, az I. rendű alperes viszontkeresetének, illetve a II. és a III. rendű alperessel szembeni keresetének elutasítását kérték, másodlagos fellebbezési kérelmük az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítására irányult. A fellebbezés szerint az elsőfokú bíróság téves és megalapozatlan ítéletet hozott, egyebek mellett azért, mert figyelmen kívül hagyta az I. rendű alperes alapeljárásban tett, tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt azon nyilatkozatát, amelyben elismerte, hogy a felperesnek van követelése vele szemben, de erről felhívás ellenére sem állított ki számlát. A fellebbezés szerint továbbá az elsőfokú bíróság az ítélet meghozatalakor figyelmen kívül hagyta a 2004. december 28-i megállapodásban foglaltakat, így különösképpen azt, hogy a megállapodás szerint az I. rendű alperesnek állt fenn 632.250 forint tartozása a felperessel szemben.

A fellebbezés szerint továbbá az igazságügyi műszaki szakértő a felperes észrevételei alapján módosított, kiegészített véleményében az elvégzett munkák értékét 21.378.621 forintban állapította meg, amiből levonva a számlák alapján kifizetett 15.086.825 forintot, valamint a visszaküldött raklap, zsálukő és béléstest

503.546 forint értékét, az I. rendű alperes összes fennmaradó tartozása a kereseti kérelem szerinti 8.518.542 forint. A kirendelt igazságügyi könyvszakértő véleménye elkészítésekor figyelmen kívül hagyta azt, hogy a könyvelésnek a megtörtént gazdasági eseményeket kell rögzíteni, ezért abból a tényből, hogy a kiadási pénztárbizonylatok szerint a felperes részére kifizetett előlegek kiadásként az I. rendű alperes könyvelésében nem szerepelnek, kizárólag az a következtetés vonható le, hogy az I. rendű alperes tényleges kiadása annyi volt, amennyi a számlák végösszege, az előlegként felvett összeg pedig nyilvánvalóan beszámításra került a készpénzfizetési számlák kiegyenlítésekor. Ezt támasztja alá az is, hogy ebben a tekintetben a felperes könyvelése teljes mértékben megegyezik az I. rendű alperes könyvelésével. A felperes által aláírt készpénz-befizetési bizonylatok nem alkalmasak annak megállapítására, hogy az azokban feltüntetett összeg a felperes részére kifizetésre került. Az elsőfokú bíróságnak a felperes által indítványozott további szakértői bizonyítást el kellett volna rendelnie, illetve meg kellett volna hallgatnia tanúként az I. rendű alperes ügyvezetőjét, aki az alapeljárásban már úgy nyilatkozott, hogy a felperessel szemben az I. rendű alperesnek van tartozása.

A fellebbezési tárgyaláson a felperes az írásban benyújtott fellebbezésében foglaltakat fenntartva azt hangsúlyozta, hogy a 2004. decemberi megállapodásban a felek elszámoltak, az alperes akkor tartozáselismerő nyilatkozatot tett, amit azóta sem támadott meg.

Az I. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, lényegében helyes indokai alapján.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság az alapeljárásban hozott ítélet hatályon kívül helyezése folytán megismételt eljárást a Fővárosi Ítéltábla határozatában foglalt iránymutatásnak és az eljárási szabályoknak megfelelően folytatta le, amelynek során a per eldöntéséhez szükséges tényállást a megfelelő bizonyítást követően a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok Pp. 206. §-a szerinti értékelésével, mérlegelésével helytállóan állapította meg, és az arra alapított jogi következtetése is érdemben helytálló.

Az elsőfokú bíróság a kirendelt igazságügyi műszaki szakértő és igazságügyi könyvszakértő Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint is aggálytalan szakértői véleményében foglaltakat ítélezése alapjául elfogadva helytállóan állapította meg azt, hogy az I. rendű alperessel megkötött vállalkozási szerződés alapján teljesített munkák ellenértékeként a felperesnek még 1.496.678 forint követelése áll fenn az I. rendű alperessel szemben.

E körben a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a fellebbezés is megalapozatlanul hivatkozik arra, hogy miután az I. rendű alperes által kiállított pénztárbizonylatok szerint a felperesnek kifizetett összeg az alperesnél bevételként, illetve az I. rendű alperesnél kiadásként nem került lekönyvelésre, a pénztárbizonylatok nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a bennük szereplő összeg a felperes részére ténylegesen kifizetésre került. Nem kétséges, hogy az I. rendű alperes által kiállított kiadási pénztárbizonylatokat maga a felperes is aláírta, ily módon elismerte az azokban feltüntetett összegek átvételét. Ennek következtében pedig a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a pénztárbizonylatokban feltüntetett összegeket mégsem vette át az I. rendű alperestől. Ennek bizonyítására a felperes további könyvszakértői vizsgálatot tartott szükségesnek, a költségek előlegezését azonban megtagadta. Az elsőfokú bíróság ezért az eljárási szabályok megsértése nélkül mellőzte a további igazságügyi könyvszakértői bizonyítás elrendelését, és állapította meg a kiadási pénztárbizonylatokban feltüntetett összeget is figyelembe véve a felperest a vállalkozási szerződés alapján még megillető vállalkozási díj összegét. Ugyancsak tévesen, megalapozatlanul hivatkozik a fellebbezés az alapeljárásban tett I. rendű alperesi elismerésre, mert a hivatkozott alperesi nyilatkozat annak tartalma szerint nem értelmezhető a keresettel érvényesített felperesi vállalkozói díjkövetelés összegszerű elismeréseként, egyrészt azért, mert összegszerűséget nem tartalmaz, továbbá azért sem, mert maga a nyilatkozat is utal arra, hogy az összegszerűség vonatkozásában magának a felperesnek a perbeli nyilatkozatai ellentmondásosak.

A 2004. december 28-i megállapodásban foglalt I. rendű alperesi elismerő nyilatkozatra való fellebbezési hivatkozás szintén megalapozatlan, a megállapodás ugyanis kizárólag a megkötése időpontjáig rendezte a vállalkozási szerződésből eredően a felek egymás közötti elszámolását, a megállapodásban az alperes által elismert tartozás összegét az elsőfokú bíróság az igazságügyi könyvszakértői véleményben foglaltakkal azonosan a felperest megillető vállalkozói díj összegének meghatározásakor figyelembe vette, az ezt meghaladó felperesi követelés azonban már a megállapodás létrejötte után teljesített kivitelezési munkák ellenértékére irányult.

Mindezekre tekintettel a fellebbezésben előadottak az első fokú ítélet megváltoztatására nem szolgálhattak alapul, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes, valamint a II. és a III. rendű alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperest, valamint a II. és a III. rendű alpereseket kötelezte az I. rendű alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alkalmazásával, az elvégzett ügyvédi tevékenységre figyelemmel, mérsékelt összegben megállapított, az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

A fellebbezés előterjesztésével összefüggésben az Itv. 51. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel illetékfizetési kötelezettség nem merült fel, ezért ezzel összefüggésben a Fővárosi Ítéltáblának rendelkeznie nem kellett.



Budapest, 2011. október 25.

. Bánki Horváth Mária s. k.,  
a tanács elnöke

. Felker László s. k.,  
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k.,  
bíró

A kiadmány hitelül